



NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH240005
NAZWA
OBSZARU Beskid Śląski

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH240005	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Beskid Śląski

1.4. Data opracowania 2001-05	1.5. Data aktualizacji 2025-05
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2006-01
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-03
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-06
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 5 kwietnia 2023 r. w spr. soo Beskid Śląski (PLH240005)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
19.025

Szerokość geograficzna
49.6323

2.2. Powierzchnia [ha]:
26405.25

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL22	Śląskie
------	---------

2.6. Region biogeograficzny

Alpejski (96.84
%)

Kontynentalny (3.16 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
6210	X		6.48		G	C	A	C	C
6230			52.7		G	B	B	C	B
6430			26.41		M	A	C	A	A
6510			319.4		G	A	C	A	A
6520			804.9		G	A	A	A	A
7230			26.41		M	A	C	A	A
8220			2.64		M	B	C	B	B
8310			0.0	232	G	A	B	A	B
9110			5281.08		M	A	B	A	A
9130			4752.97		M	A	C	A	A
9170			105.62		M	A	C	A	A
9180			52.81		M	A	C	A	A
91D0			52.81		M	A	C	A	A
91E0			79.22		M	B	C	C	B
9410			3960.81		M	A	B	A	A

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.

- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	4109	Aconitum firmum ssp. moravicum			p				C	M	A	A	C	A
M	1308	Barbastella barbastellus			w				C	M	C	B	C	B
A	1193	Bombina variegata			p				C	M	C	B	C	B
M	1352	Canis lupus			p	6	10	i	R	G	B	B	B	B
I	4014	Carabus variolosus			p				P	M	C	C	C	C
I	1088	Cerambyx cerdo			p				V	G	D			
P	1902	Cypripedium calceolus			p				V	M	D			
P	1381	Dicranum viride			p				P	M	D			
M	1355	Lutra lutra			p	4	8	i	P	G	C	B	C	C
I	1060	Lycaena dispar			p				R	M	D			
M	1361	Lynx lynx			p	4	5	i	R	G	B	B	B	B
M	1323	Myotis bechsteinii			w				C	DD	C	B	C	B
M	1321	Myotis emarginatus			w	10	25	i	C	M	C	B	C	B
M	1324	Myotis myotis			w	25	50	i	C	M	C	B	C	B
I	1084	Osmoderma eremita			p				P	G	D			
M	1303	Rhinolophus hipposideros			w	250	550	i	P	M	B	B	B	B
P	4116	Tozzia carpathica			p				P	M	C	B	C	B
A	1166	Triturus cristatus			p				P	G	D			
A	2001	Triturus montandoni			p				P	M	C	B	C	B
M	1354	Ursus arctos			c	1	1	i	V	G	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.

- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.28
N06	0.0
N10	1.02
N17	44.77
N19	30.93
N09	0.1
N16	14.98
N12	7.93
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar położony jest w masywie Beskidu Śląskiego, z niewielkimi fragmentami w obrębie Pogórza Śląskiego i w Kotlinie Żywieckiej. Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie: Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe powierzchniowe i podziemne.

Z północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1100 m, wypływają źródła Czarnej Wisetki. Lasy reprezentowane są przez różne typy siedlisk przyrodniczych, z których największą powierzchnię zajmują kwaśne buczyny (siedlisko 9110). W okolicy Istebnej występuje dolnoreglowy bór na torfie Bazzanio-Piceetum, jedna z form siedliska 91D0. Obszar jest też jednym z centrów występowania dolnoreglowego boru jodłowo-świerkowego (dolnoreglowa forma siedliska 9140); występuje tu unikatowy ekotyp tzw. świerka istebniańskiego. Na terenie północnej części Beskidu Śląskiego, ze względu na chłodny i wilgotny klimat, dużą ilość opadów oraz strome, pokryte rumoszem skalnym stoki, rozwijają się lasy jaworowe z miesięcznicą trwałą Lunario-Aceretum (siedlisko 9180). Znacznym zróżnicowaniem wyróżnia się także roślinność nieleśna, w tym szczególnie interesujące są murawy kserotermiczne (siedlisko 6210). Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych (siedlisko 8310) w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. W obszarze największa jest Jaskinia Miecharska o długości 1838 m i głębokości 56,30 m. Z kolei najbardziej znaną jaskinią Beskidu Śląskiego jest Jaskinia Malinowska (Ondraszka) o dł. 249,50 m i głębokości 23,20 m. W obszarze liczne są wychodnie skalne, na których wykształcają się zbiorowiska szczelin skalnych (siedlisko 8220). Stwierdzono tu gatunki roślin i zwierząt z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Jest to ostoja fauny typowej dla Puszczy Karpackiej. Jaskinie są miejscem zimowania dla kilku

gatunków nietoperzy. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin oraz bezkręgowców. Jest tu jedno z kilku rejonów występowania w Polsce tojadu morawskiego i tocji karpackiej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego *Phryganophilus ruficollis*, ale od tego czasu brak potwierdzenia jego obecności.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar o dużym znaczeniu dla zachowania różnorodności biologicznej. Zidentyfikowano tu 15 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Stwierdzono tu 4 gatunki roślin i 16 gatunków zwierząt z załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Jest to ostoja fauny typowej dla Puszczy Karpackiej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin oraz bezkręgowców. Jest tu jedno z kilku rejonów występowania w Polsce tojadu morawskiego i tocji karpackiej.

6210 murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis*-*Festucion pallentis*)

W wyniku prac terenowych zinwentaryzowano płaty siedliska przyrodniczego zlokalizowane na terenie wzgórza Matyska na powierzchni ponad 6 ha.

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

-reprezentatywność - murawy kserotermiczne na Matysce są mało reprezentatywne na tle pełnej zmienności siedliska przyrodniczego w Polsce, również pod względem składu gatunkowego, chociaż w płatach siedliska stwierdzono kilka gatunków storczykowatych: storczyk męski *Orchis mascula*, storczyk błądy *Orchis pallens*, gółka długoostrogowa *Gymnadenia conopsea*, podkolan biały *Platanthera bifolia*. Niska reprezentatywność wynika z położenia geograficznego (w warunkach Polski murawy kserotermiczne najpełniej rozwijają się pasie wyżyn), ale na podkreślenie jednak zasługuje fakt, że w ogóle rozwijają się w Karpatach fliszowych (ocena C);

-powierzchnia względna - powierzchnia mieści się w przedziale $100\% \geq p > 15\%$ (ocena A);

-stan zachowania - stopień zachowania struktury III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), częściowo zdegradowana w wyniku długotrwałego braku użytkowania; stopień zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy), rozdrobniona struktura własności gruntów, część płatów w obrębie miejsc trudno dostępnych; stan zachowania (ocena C); - ocena ogólna - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska jest znacząca (ocena C).

6230 górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płaty bogate florystycznie)

W wyniku prac terenowych zinwentaryzowano płaty siedliska przyrodniczego o powierzchni ponad 50 ha.

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

-reprezentatywność - dobra reprezentatywność muraw bliźniczkowych w obszarze wynika z dużego zróżnicowania fitocenoz reprezentujących siedlisko przyrodnicze, do którego zaliczono płaty, np.: *Hieracio vulgati*-*Nardetum* czy *Carlino*-*Dianthetum deltoidis* (ocena B);

-powierzchnia względna - powierzchnia mieści się w przedziale $15\% \geq p > 2\%$ (ocena B);

-stan zachowania - stopień zachowania struktury III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), częściowo zdegradowana w wyniku długotrwałego braku użytkowania, zaznaczył się wzrost żyzności podłoża, rozrost borówki czarnej *Vaccinium myrtillus*; stopień zachowania funkcji III (średnie lub niekorzystne perspektywy), rozdrobniona struktura własności gruntów, tendencja do przekształcania się muraw w łąki lub borówczyska; stan zachowania (ocena C);

-ocena ogólna - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska jest dobra (ocena B).

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Siedlisko wykształca się w miejscach wypływów wód i nad potokami (Nejfeld 2015). Roślinność ziołoroślowa reprezentowana jest przez różne zbiorowiska z klasy *Betulo-Adenostyletea*, wśród których podano: *Athyrietum distentifolii*, *Aconitetum firmi*, *Petasitetum albi*, *Arunco-Doronicetum austriaci*, zbiorowisko *Doronicum austriacum*, zbiorowisko *Chaerophyllum hirsutum*-*Caltha laeta*. Brak pełnego rozpoznania zasobów tego siedliska przyrodniczego w Beskidzie Śląskim. Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000.

Reprezentatywność: ocena A. Powierzchnia względna: ocena C. Stan zachowania: ocena A.

Ogólna ocena: A. Konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania

siedliska.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

W wyniku prac terenowych zinwentaryzowano płaty siedliska przyrodniczego o powierzchni ponad 300 ha.

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

- reprezentatywność - w obszarze występują modelowo wykształcone płaty łąk rajgrasowych *Arrhenatheretum elatioris*; wyróżniają się występowaniem storczykowanych *Orchidaceae*, a w przypadku góry Tuł zimowita jesiennego *Colchicum autumnale* (ocena A);
- powierzchnia względna - powierzchnia mieści się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$ (ocena C);
- stan zachowania - stopień zachowania struktury I (doskonale zachowana); stan zachowania (ocena A);
- ocena ogólna - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska jest doskonała (ocena A).

6520 Górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie (*Polygono-Trisetion*)

W wyniku prac terenowych zinwentaryzowano płaty siedliska przyrodniczego o powierzchni ponad 800 ha.

Ocena znaczenia obszaru dla siedliska przyrodniczego:

- reprezentatywność - w obszarze występują różne postaci siedliska (bogate gatunkowo łąki mieczykowo-mietlicowych *Gladiolo-Agrostietum* ze znaczącym udziałem mieczyka dachówkowatego *Gladiolus imbricatus*, średnio bogate gatunkowo łąki tomkowo-mietlicowe *Anthoxantho-Agrostietum* bez udziału mieczyka, wyróżniające się natomiast powszechną obecnością i często dużymi zasobami podkolana białego *Platanthera bifolia* czy ubogie postaci łąk); Łąki są w różny sposób użytkowane, co wpływa na ich dużą zmienność. Większość płatów zachowała typowy skład gatunkowy (ocena A);
- powierzchnia względna - powierzchnia mieści się w przedziale $100\% \geq p > 15\%$ (ocena A);
- stan zachowania - stopień zachowania struktury I (doskonale zachowana); stan zachowania (ocena A);
- ocena ogólna - wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony siedliska jest doskonała (ocena A).

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Siedlisko reprezentowane jest przez żyzną młakę górską *Valeriano-Caricetum flavae* wykształcającą się w miejscach wycieku wód podziemnych. Kluczowym czynnikiem decydującym o względnej trwałości torfowisk na terenie obszaru są stosunki wodne w obrębie obiektów, a także ich bezpośredniego otoczenia. Na większości stwierdzonych stanowisk określono prawidłowe wysycenie podłoża wodą (Nejfeld 2015). Brak pełnego rozpoznania zasobów tego siedliska przyrodniczego w Beskidzie Śląskim.

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena A. Powierzchnia względna: ocena C. Stan zachowania: ocena A. Ogólna ocena: A. Konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania siedliska.

8220 Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandellii*

Siedlisko reprezentowane jest przez zespół rokitu cyprysowego i paprotki zwyczajnej *Hypno-Polypodietum*. Z gatunków wskaźnikowych największe znaczenie ma paprotka zwyczajna *Polypodium vulgare*, a z innych gatunków można wymienić zanokcicę skalną *Asplenium trichomanes* i paprotnicę kruchą *Cystopteris fragilis*. Jego płaty wykształcają się na zacienionych skałach i murach, o nachyleniu 10-90°, w szczelinach i na półkach skalnych. Potencjalnie w obszarze występują odpowiednie stanowiska do wykształcenia się tego typu roślinności (Chybiorz i in. 2020).

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena B. Powierzchnia względna: ocena C. Stan zachowania: ocena B. Ogólna ocena: B. Dane w zakresie występowania i stanu zachowania siedliska w obszarze wymagają uzupełnienia.

9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagetum*)

Siedlisko reprezentowane jest przez płaty kwaśnej buczyny górskiej *Luzulo luzuloidis-Fagetum*. Drzewostan jest dobrze wykształcony, osiąga zwarcie 60%-95%, a dominuje w nim buk *Fagus sylvatica*, z niewielką domieszką jodły *Abies alba*, świerka *Picea abies* i jawora *Acer pseudoplatanus*. Warstwa krzewów wykształcona jest w zróżnicowany sposób. Runo najczęściej osiąga znikome pokrycie, zdarzają się jednak płaty, w którym runo pokrywa 50-70% powierzchni (z dużym udziałem borówki *Vaccinium myrtillus* lub

trzcinnika *Calamagrostis arundinacea*). Stwierdzono liczne stanowiska płatów tego siedliska rozmieszczone w całym obszarze Natura 2000 (Mróz 2016). Jednak z uwagi na występowanie kwaśnych buczyn w kompleksach z żyznymi buczynami i mogących istnieć różnic w kwalifikacji stref przejściowych pomiędzy nimi, konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania siedliska. Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena A. Powierzchnia względna: ocena B. Stan zachowania: ocena A. Ogólna ocena: A.

9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-Fagenion, *Galio odorati*-Fagenion)

Siedlisko reprezentowane jest przez płaty żyznej buczyny karpackiej *Dentario glandulosae*-Fagetum. Drzewostan osiąga zwarcie 70-100% i budowany jest przede wszystkim przez buka *Fagus sylvatica*, w niektórych płatach z dużą domieszką jodły *Abies alba* czy jawora *Acer pseudoplatanus*. W części płatów podszyt jest wykształcony bardzo słabo, jednak zdarzają się również miejsca gdzie jego zwarcie osiąga 60%. Runo pokrywa przeciętnie 50% powierzchni. Stwierdzono liczne stanowiska płatów tego siedliska rozmieszczone w całym obszarze Natura 2000 (Mróz 2016). Jednak z uwagi na występowanie żyznych buczyn w kompleksach z kwaśnymi buczynami i mogących istnieć różnic w kwalifikacji stref przejściowych pomiędzy nimi, konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania siedliska. Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena A. Powierzchnia względna: ocena C. Stan zachowania: ocena A. Ogólna ocena: A.

9170 Grąd środkowoeuropejski subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)

Siedlisko reprezentowane jest przez grąd subkontynentalny *Tilio-Carpinetum*. W obszarze stwierdzono jedno istotne stanowisko tego siedliska, zlokalizowane w jego północnej części, poza tym występuje fragmentarycznie (Mróz 2016). Płat siedliska zlokalizowany jest w rezerwacie przyrody Dolina Łańskiego Potoku. Jego drzewostan (o zwarcu 70%) tworzy grab *Carpinus betulus*, buk *Fagus sylvatica*, dąb *Quercus robur* oraz brzoza brodawkowata *Betula pendula*. Podszyt tworzy głównie *F. sylvatica* z dużą domieszką innych gatunków drzew i krzewów. Runo o pokryciu 70% tworzą przede wszystkim gatunki charakterystyczne dla klasy *Querco-Fagetea* i rzędu *Fagetalia sylvaticae*, *Dryopteris filix-mas*, *Galeobdolon luteum*, *Galium odoratum* a także *Athyrium filix-femina*, *Oxalis acetosella*, *Gentiana asclepiadea* i *Rubus hirtus* (Mróz 2016). Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena A. Powierzchnia względna: ocena C. Stan zachowania: ocena A. Ogólna ocena: A. Dane w zakresie występowania i stanu zachowania siedliska w obszarze wymagają uzupełnienia.

9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis*-*Acerion pseudoplatani*)

Siedlisko reprezentowane jest głównie przez jaworzynę z miesięcznicą trwałą *Lunario-Aceretum*, ale stwierdzono też jaworzynę karpacką *Sorbo aucupariae-Aceretum pseudoplatani*. Drzewostan osiąga zwarcie 60-80% i budowany jest przede wszystkim przez jawora *Acer pseudoplatanus* z domieszką buka *Fagus sylvatica* i klonu zwyczajnego *A. platanoides*. W podszycie pojawia się przede wszystkim *F. sylvatica*, ewentualnie z niewielką domieszką *A. pseudoplatanus*. W runie dominuje *Lunaria rediviva*. Zbadane płaty cechowały się niewielką liczbą gatunków nitrofilnych, pożądanych w siedlisku 9180: *Urtica dioica* i *Geranium robertianum* (Mróz 2016). Jaworzyny zlokalizowane są w różnych częściach obszaru (Mróz 2016). Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena A. Powierzchnia względna: ocena C. Stan zachowania: ocena A. Ogólna ocena: A. Konieczne jest uszczegółowienie wiedzy w zakresie zasięgu i stanu zachowania płatów siedliska.

91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi*-*Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*-*Pinetum*, *Pino mugo*-*Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii*-*Piceetum* i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne)

Siedlisko reprezentowane jest przez płat zbliżony do podmokłej świerczyny górskiej *Bazzanio-Piceetum*. Warstwę drzew o stosunkowo niedużym zwarcu buduje *Picea abies* (ok. 80%), a w warstwie runa dominuje: *Calamagrostis villosa*, *Deschampia flexuosa* oraz *Athyrium filix-femina*, *Equisetum sylvaticum*, *Maianthemum bifolium*, *Oxalis acetosella*. Warstwę mszystą tworzą głównie gatunki: *Polytrichum commune*, *Sphagnum girgensohnii*, *Pleurozium schreberi*, *Bazzania trilobata* (Nejfeld 2015). W obszarze stwierdzono 1 stanowisko tego siedliska, zlokalizowane w okolicach Istebnej-Prądowniec (Mróz 2016). Pozostałe stanowiska

odnalezione w regionie to jedynie skrajnie małe powierzchnie płatów z dużym udziałem *Sphagnum girgensohnii* i *Bazzania trilobata* pod drzewostanem iglastym, jednak skupiska tych dwóch wymienionych gatunków należy traktować jako synuzja roślin zarodnikowych nie zaś jako zbiorowiska leśne (Nejfeld 2015). Teren jest odwodniony, a miejsca podmokłe z udziałem torfowców spotyka się jedynie w obniżeniach terenu. Większe płat zbiorowisk zbliżonych do *Bazzanio-Piceetum* obserwuje się w części północnej tego stanowiska, jednak tutaj świerczyna jest prześwietlona, co powoduje wkraczanie gatunków światłolubnych (Mróz 2016).

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena A. Powierzchnia względna: ocena C. Stan zachowania: ocena A. Ogólna ocena: A.

Konieczne jest uszczegółowienie wiedzy w zakresie zasięgu i stanu zachowania siedliska oraz określenia warunków wodnych i wskazania działań poprawiających stan uwodnienia tego siedliska.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)

Siedlisko reprezentowane jest przez płaty nadrzecznej olszyny górskiej *Alnetum incanae* i podgórskiego łągu jesionowego *Carici remotae-Fraxinetum*. W obszarze drzewostan płatów siedliska 91E0 budowany jest przede wszystkim przez olszę szarą *Alnus incana*, a także przez olszę czarną *A. glutinosa*, z dużym udziałem wierzby kruchej *Salix fragilis* i jesionu wyniosłego *Fraxinus excelsior*, a sporadycznie występują świerk pospolity *Picea abies* i klon jawor *Acer pseudoplatanus*. Warstwę podszytu tworzą głównie różne gatunki drzew. Runo jest bardzo dobrze wykształcone (Mróz 2016).

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena B. Powierzchnia względna: ocena C. Stan zachowania: ocena C. Ogólna ocena: B. Konieczne jest uszczegółowienie wiedzy w zakresie zasięgu i stanu zachowania płatów siedliska.

9410 Górskie bory świerkowe (*Piceion abietis* część - zbiorowiska górskie)

Siedlisko reprezentowane jest przez dolnoregłowy bór świerkowo-jodłowy *Abieti-Piceetum* (montanum) i górnoregłowy bór świerkowy *Plagiothecio-Piceetum* (tatricum). Pod względem florystycznym płaty górskich borów świerkowych są dobrze zachowane. Jednak w ostatnich latach przeprowadzono liczne cięcia w związku z gradacją kornika, ekspansją opieńki miodowej oraz wiatrolomami i wiatrowałami. Drzewostan w płatach siedliska 9410 osiąga zwarcie około 70% i tworzony jest przede wszystkim przez świerka *Picea abies* z niewielką domieszką buka *Fagus sylvatica* i jodły *Abies alba*. Podszyt w płatach nie prześwietlonych nadmiernie wycinką zwykle nie jest obfity, choć zdarzają się fragmenty, w którym osiąga 70% i budowany jest przede wszystkim przez *P. abies* i *F. sylvatica* a także jarzab pospolity *Sorbus aucuparia*. Runo zazwyczaj jest obfite i tworzone przede wszystkim przez *Vaccinium myrtillus* i *Deshampsia flexuosa*, a także *Oxalis acetosella*, *Luzula luzuloides*, *Dryopteris dilatata* i *Calamagrostis arundinacea* (Mróz 2016).

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Reprezentatywność: ocena A. Powierzchnia względna: ocena B. Stan zachowania: ocena A. Ogólna ocena: A. Należy uszczegółowić wiedzę w zakresie zasięgu i stanu zachowania płatów siedliska.

4109 Tojad morawski *Aconitum firmum* ssp. *moravicum*

Brak jest danych w zakresie wielkości populacji gatunku, jednakże najliczniej występuje w paśmie Baraniej Góry. Część stanowisk, np. w regionie Malinowskiej Skały, znajdują się w obszarze silnie przekształconym antropogenicznie w wyniku masowego zamierania drzewostanów świerkowych. Obserwowane są tam dynamiczne procesy sukcesyjne, które wpłyną na stan zasobów tego gatunku w obszarze. Jednak obecnie nie można jednoznacznie określić jaki będzie wpływ tego zjawiska na przyszłość tojadu morawskiego w Beskidzie Śląskim.

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Populacja: ocena A. Stan zachowania: ocena A. Izolacja: ocena C. Ogólna ocena: A. Konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania i liczebności gatunku oraz jego stanu ochrony.

4116 Tocja karpacka *Tozzia carpathica*

Brak jest danych w zakresie wielkości populacji gatunku, a rozpoznane stanowiska tocji karpackiej zlokalizowane są na stokach Baraniej Góry i Magurki Wiślańskiej.

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Populacja: ocena C. Stan zachowania: ocena B. Izolacja: ocena C. Ogólna ocena: B. Konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania i liczebności gatunku oraz jego stanu ochrony.

1303 *Rhinolophus hipposideros* podkowiec mały

Stwierdzono zimowanie gatunku w 10 jaskiniach w obszarze Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 (Więcek M. 2016-2017). Populację oszacowano w przedziale 250-550 osobników. Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

- populacja zawiera się w przedziale $15\% \geq p > 2\%$, przyjmuje się ocenę B;
- stan zachowania: biorąc pod uwagę stan siedliska gatunku, stopień jego zachowania oraz możliwości jego odtworzenia, przyjmuje się ocenę B;
- izolacja: populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku, przyjmuje się ocenę B;
- ocena ogólna: stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest dobra, przyjmuje się ocenę B.

1308 *Barbastella barbastellus* mopek zachodni

W wyniku ekspertyzy przyrodniczej (Więcek M. 2016-2017), po przeprowadzeniu badań terenowych nie stwierdzono występowania mopka zachodniego w obszarze Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005. Mopek zachodni jest bardzo rzadkim gatunkiem w alpejskim regionie biogeograficznym i jak wynika z raportu do Komisji Europejskiej za lata 2013-2018 jego liczebność w tym regionie określono jedynie na 25 osobników (best value) jednocześnie wskazując, że jest ona trudna do określenia. Na jego rzadkość występowania wskazuje również publikacja w zakresie biologii i ochrony mopka zachodniego (Gottfried I. in. 2023.).

Z uwagi na brak stwierdzenia mopka zachodniego w ww. obszarze Natura 2000 oraz przypuszczalnie brak jego zimowisk w jaskiniach w Beskidzie Śląskim, co spowodowane jest specyficznymi wymaganiami tego gatunku względem miejsc hibernacji (miejsca zimne i suche) populacja oceniona jest jako nieistotna (ocena D) i nie nadaje się pozostałych ocen (stanu zachowania, izolacji, oceny ogólnej). Wniosek dot. zmiany oceny populacji na D oczekuje na akceptację KE.

1321 *Nocek orzęsiony* *Myotis emarginatus*

Stwierdzono zimowanie gatunku w 4 jaskiniach w obszarze Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 (Więcek M. 2016-2017). Populację oszacowano w przedziale 10-25 osobników. Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

- populacja zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$, przyjmuje się ocenę C;
- stan zachowania: biorąc pod uwagę stan siedliska gatunku, stopień jego zachowania oraz możliwości jego odtworzenia, przyjmuje się ocenę B;
- izolacja: populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania, przyjmuje się ocenę C;
- ocena ogólna: stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest dobra, przyjmuje się ocenę B.

1323 *Myotis bechsteinii* nocek Bechsteina

Stwierdzono zimujące osobniki nocka Bechsteina w bardzo bliskiej odległości od granic obszaru Beskid Śląski PLH240005, w Jaskini Salmopolskiej i Jaskini Wiślańskiej (Więcek M. 2016-2017). Nie wykluczone jest więc zimowanie nocka Bechsteina również w obszarze.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

- populacja zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$, przyjmuje się ocenę C;
- stan zachowania: biorąc pod uwagę stan siedliska gatunku, stopień jego zachowania oraz możliwości jego odtworzenia, przyjmuje się ocenę B;
- izolacja: populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania, przyjmuje się ocenę C;
- ocena ogólna: stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest dobra, przyjmuje się ocenę B.

1324 *Myotis myotis* nocek duży

Stwierdzono zimowanie gatunku w 8 jaskiniach w obszarze Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 (Więcek M. 2016-2017). Populację oszacowano w przedziale 25-50 osobników. Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

- populacja zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$, przyjmuje się ocenę C;
- stan zachowania: biorąc pod uwagę stan siedliska gatunku, stopień jego zachowania oraz możliwości jego odtworzenia, przyjmuje się ocenę B;
- izolacja: populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania, przyjmuje się ocenę C;
- ocena ogólna: stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest dobra, przyjmuje się ocenę B.

1352 Wilk *Canis lupus*

W wyniku przeprowadzonych badań potwierdzono występowanie i rozród wilków w obszarze. Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

- populacja zawiera się w przedziale $15\% \geq p > 2\%$, przyjmuje się ocenę B; - stan zachowania: biorąc pod uwagę stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniony na III (elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane), przy możliwościach odtworzenia I (łatwe), przyjmuje się ocenę B; - izolacja: populacja wilka w obszarze jest nieizolowana, ale występująca na skraju zasięgu gatunku w Karpatach, przyjmuje się ocenę B; - ocena ogólna: stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest dobra, przyjmuje się ocenę B.

1354 Niedźwiedź brunatny *Ursus arctos*

W wyniku przeprowadzonych badań można stwierdzić, że w Beskidzie Śląskim pojawia się maksymalnie jeden osobnik, najprawdopodobniej przechodzący z Beskidu Żywieckiego. Populacja oceniona jest jako nieistotna (ocena D) i nie nadaje się pozostałych ocen (stanu zachowania, izolacji, oceny ogólnej).

1355 Wydra *Lutra lutra*

W wyniku realizacji ekspertyzy przyrodniczej potwierdzono występowanie wydry w obszarze. Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

- populacja zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$, przyjmuje się ocenę C;
- stan zachowania: biorąc pod uwagę stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniony na II (elementy dobrze zachowane), przyjmuje się ocenę B;
- izolacja: populacja wydry w obszarze jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania, przyjmuje się ocenę C;
- ocena ogólna: stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest znacząca, przyjmuje się ocenę C.

1361 Ryś *Lynx lynx*

W wyniku przeprowadzonych badań potwierdzono występowanie i rozród rysi w obszarze. Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

- populacja zawiera się w przedziale $15\% \geq p > 2\%$, przyjmuje się ocenę B;
- stan zachowania: biorąc pod uwagę stopień zachowania cech siedliska gatunku oceniony na III (elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane), przy możliwościach odtworzenia I (łatwe), przyjmuje się ocenę B;
- izolacja: populacja rysia w obszarze jest nieizolowana, ale występująca na skraju zasięgu gatunku w Karpatach, przyjmuje się ocenę B;
- ocena ogólna: stwierdza się, iż wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony gatunku jest dobra, przyjmuje się ocenę B.

1193 Kumak górski *Bombina variegata*

Brak jest danych w zakresie wielkości populacji gatunku, jednak na obszarze występują siedliska właściwe dla gatunku. Obserwowane stanowiska rozmieszczone są głównie wzdłuż utwardzonych dróg gruntowych, wzdłuż tras zrywki drewna oraz rzadziej w okolicach większych oczek wodnych i rozlewisk. Znaczny udział stwierdzeń gatunku pochodzi z terenów położonych w bezpośrednim otoczeniu zwartych zadrzewień (liściastych, mieszanych) przy czym w każdym przypadku są to miejsca odsłonięte na ekspozycję słoneczną. Obecność gatunku jak również jego rozpowszechnienie oraz kumulacje w danych partiach obszaru zależą będzie zarówno od dostępności odpowiednich siedlisk jak również warunków wodnych.

Populacja: ocena C. Stan zachowania: ocena B. Izolacja: ocena C. Ogólna ocena: B. Konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania i liczebności gatunku oraz jego stanu ochrony.

2001 Traszka karpacka *Triturus montandoni*

Brak jest danych w zakresie wielkości populacji gatunku, jednak jego aktualną obecność w obszarze potwierdziły obserwacje Stowarzyszenia „Górecki Klub Przyrodniczy”. Traszka karpacka obserwowana była zazwyczaj w kałużach lub w pobliżu dróg leśnych lub składów drewna.

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Populacja: ocena C. Stan zachowania: ocena B. Izolacja: ocena C. Ogólna ocena: B. Konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania i liczebności gatunku oraz jego stanu ochrony.

4014 Biegacz urozmaicony *Carabus variolosus*

Brak jest danych w zakresie wielkości populacji gatunku, jednak na obszarze występują siedliska właściwe dla gatunku, np. brzegi cieków wodnych, obszary źródliskowe czy kałuże na lub obok dróg leśnych.

Zazwyczaj obserwowane są pojedyncze osobniki. W miarę postępu wiedzy o gatunku i zajmowanych siedliskach, należy się spodziewać nowych stwierdzeń tego gatunku w obszarze (Jonderko i in. 2020, Pietraszko, Warchałowski 2017, Nejfeld 2015).

Przyjęte oceny zostały oszacowane w trakcie ustanawiania obszaru Natura 2000. Populacja: ocena C. Stan zachowania: ocena C. Izolacja: ocena C. Ogólna ocena: C. Konieczne jest uzupełnienie stanu wiedzy i aktualizacja danych w zakresie występowania gatunku.

Ponadto poza ww. przedmiotami ochrony na terenie obszaru występują:

1902 Obuwik pospolity *Cypripedium calceolus* - jedno stanowisko gatunku znane jest ze Wzgórza Matyska. Jednak w trakcie monitoringu przyrodniczego w 2021 r. nie zaobserwowano pędów tego gatunku na ww. stanowisku (Krynicka, Piątek 2021). Populacja oceniona jest jako nieistotna (ocena D) i nie nadaje się pozostałych ocen (stanu zachowania, izolacji, oceny ogólnej).

1381 Widłoząb zielony *Dicranum viride* - brak jest danych w zakresie wielkości populacji gatunku, jednak na obszarze występują siedliska właściwe dla gatunku, np. zbiorowiska leśne, przede wszystkim buczyny. Populacja oceniona jest jako nieistotna (ocena D) i nie nadaje się pozostałych ocen (stanu zachowania, izolacji, oceny ogólnej).

1088 Kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo* - w wyniku ekspertyzy przyrodniczej, po przeprowadzeniu badań terenowych na wytypowanych powierzchniach badawczych będących potencjalnymi siedliskami kozioroga dębosza (kompleksy leśne, starodrzewia, zadrzewienia śródpolne, zadrzewienia przydrożne z udziałem dębu szypułkowego) nie potwierdzono występowania gatunku w obszarze (Kowalcze-Magiera 2018). Gatunek ten w obszarze nie występuje lub jest skrajnie nieliczny, jednak w obszarze obecne są nieliczne siedliska odpowiednich dla tego gatunku. Populacja oceniona jest jako nieistotna (ocena D) i nie nadaje się pozostałych ocen (stanu zachowania, izolacji, oceny ogólnej).

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne

Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	F03.02.01		i
M	B		i
L	G02.02		i
L	A04.03		i
L	G05.01		i
M	E01.03		i
L	G01.04		i
M	F03.01		i
L	G02.10		i
M	X		b
M	G02		i
M	J02.03		i
H	G01.02		i
M	A02		i
L	D01.02		i
L	E03.01		i
L	E03		i
H	G01.06		i
L	D01.01		i
L	G05.04		i
L	F03.02.03		i
M	G01.03		i

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	E01.03		i
L	G03		i
L	E01.02		i
M	A03		i
M	A04		i
L	D01.01		i
M	X		b
H	G01.02		i
M	B		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
	Krajowa/federalna	0
	Kraj	

Publiczna	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1.Kowalcze-Magiera S. 2018. Ekspertyza przyrodnicza w zakresie kozioroga dębosza i pachnicy dębowej w Beskidzie Śląskim PLH240005, Komag Consulting, Głogów2.Więcek M. 2016-2017. Ochrona nietoperzy i jaskiń w Beskidach. Dębica. Ekspertyza w zakresie jaskiń i nietoperzy - Więcek M. (koordynator projektu). 2016-2017. Wykonanie ekspertyzy dotyczącej uzupełnienia stanu wiedzy w zakresie nietoperzy i jaskiń niedostępnych do zwiedzania, w tym na potrzeby realizacji działań ochronnych wynikających z opracowanego planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Beskid Żywiecki PLH240006 oraz planowanych do opracowania planów zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 i obszaru Natura 2000 Beskid Mały PLH240023.Bufor. Dębica3.Mysłajek R. W., Pierużek-Nowak S., Figura M. 2018. Ekspertyza w zakresie dużych drapieżników - Mysłajek R.W., Pierużek-Nowak S., Figura M. 2018. Ekspertyza przyrodnicza w zakresie dużych drapieżników: niedźwiedzia brunatnego, wilka i rysia w Beskidzie Małym i Beskidzie Śląskim. Stowarzyszenie dla Natury „Wilk”. Twardorzeczka4.Nejfeld P. 2016. Rozpoznanie obszarów występowania, identyfikacja zagrożeń oraz określenie warunków ochrony i zakresu monitoringu półnaturalnych siedlisk przyrodniczych będących przedmiotami ochrony na terenie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Beskid Żywiecki PLH240006, specjalnego obszaru ochrony siedlisk Beskid Śląski PLH240005 oraz specjalnego obszaru ochrony siedlisk Beskid PLH240023. Pracownia Ekspertyz Środowiskowych DENDRUS. Żywiec5.Nejfeld P. 2015. Rozpoznanie i ochrona siedlisk podmokłych oraz górskich potoków ważnych dla zachowania we właściwym stanie ochrony wybranych gatunków będących przedmiotami ochrony specjalnego obszaru ochrony Beskid Mały PLH240023 i specjalnego obszaru ochrony siedliska Beskid Śląski PLH240005. Cz.2. Beskid Śląski. DENDRUS. Żywiec6.Mróz W. 2016. Rozpoznanie obszarów występowania, identyfikacja zagrożeń oraz określenie warunków ochrony i zakresu monitoringu najlepiej zachowanych płatów siedlisk leśnych będących przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000: Beskid Żywiecki PLH240006, Beskid Śląski PLH240005 i Beskid Mały PLH240023. Etap 1. Kraków7.Pietraszko M., Warchałowski M. 2017. Nowe stwierdzenie Carabus variolosus Fabricius, 1787 (Coleoptera, Carabidae) w obszarze Natura 2000 Beskid Śląski (PLH240005). Przegląd Przyrodniczy 2: 135-1378.Jonderko T., Pietraszko M., Śniegoń M., Starzecka A. 2020. Nowe stwierdzenia Carabus variolosus Fabricius, 1787 (Coleoptera: Carabidae) w Obszarze Natura 2000 Beskid Śląski. Acta entomologica silesiana. Vol. 28: (online 001): 1-39.Krynica A., Piątek G. 2021. Wyniki monitoringu obuwika pospolitego Cypridium calceolus w Polsce w roku 2021. Monitoring gatunków roślin ze szczególnym uwzględnieniem specjalnych obszarów ochrony siedlisk Natura 2000. Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Warszawa, 22 ss.10. Gottfried I. in. 2023. MOPEK ZACHODNI Barbastella barbastellus. Biologia i ochrona gatunku. Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Poznań.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	2.52	PL03	93.66		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Zadni Gaj	+	0.02
PL02	Barania Góra	+	1.45
PL02	Dolina Łańskiego Potoku	*	0.18
PL03	Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego	*	93.66
PL02	Stok Szyndzielni	+	0.22
PL02	Wisła	*	0.11
PL02	Kuźnie	+	0.03
PL02	Czantoria	+	0.37
PL02	Jaworzyna	+	0.15

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach
Adres:	Polska Plac Grunwaldzki 8-10 40-127 Katowice
Adres e-mail:	sekretariat@katowice.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☒	Nie, ale jest w przygotowaniu
☐	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH240005

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--

